

Mincha

Torah Forever.....Torah Forever.....Torah Forever.....Torah Forever.....Torah F

מנחה לחול

אשרי יושבי ביתך, עוד יהללוך סלה אשרי העם שככה לו, אשרי העם
 ש"י אלהיו תהלה לדוד, ארוממך אלוהי המלך, ואברכה שמך לעולם ועד
 בכל יום אברכה, ואהללה שמך לעולם ועד גדול "י ומהלל מאד, ולגדלתו
 אין חקר דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתיך יגדו הוד כבוד הודך, ודברי
 נפלאתיך אשיחה ועוז נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה. וזר רב טובך
 יביעו, וצדקתך ירגו חנון ורחום "י, ארך אפים וגדל חסד טוב "י לכל,
 ורחמי על כל מעשיו יודוך "י כל מעשיך, וחסידיך יברככה כבוד
 מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם גבורתיך, וכבוד הוד
 מלכותי מלכותך מלכות כל עולמים, וממשלתך בכל דר ודר סומך "י
 לכל הנפלים, וזוקף לכל הכפופים. עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם
 את אכלם בעתו פותח את ירך, ומשביע לכל חי רצון צדיק "י בכל דרכיו,
 וחסידי בכל מעשיו קרוב "י לכל קראיו, לכל אשר יקראהו באמת רצון
 יראיו יעשה, ואת שועתם ישמע וישועם שומר "י את כל אהביו, ואת כל
 הרשעים ישמיד תהלת "י ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו, לעולם ועד
 ואנחנו נברך יה, מעתה ועד עולם, הללויה

ש"ץ

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה בחייכון
 וביומיון ובחיי דכל בית ישראל בעלמא ובזמן קריב ואמרו אמן
 יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמין
 יתברך וישתבח, ויתפאר ויתחזק ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא
 בריך הוא לעלא (בעשיות ולעלא מפל) מן כל ברסנא ושיתנא, תשבחתא ונחמתא,
 דאמירו בעלמא, ואמרו אמן

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יֵאֵד תְּהַלְתֶּךָ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֶּלֶל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעשׂית:

זָכַרְנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְסַתְּבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִגַּן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בחורף:

מְשִׁיב סָרוּחַ וּמִזְרִיד הַגֶּשֶׁם.

מִכֻּלְכֵל חַיִּים בְּחַסֵּד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַסְקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בעשׂית:

מִי כְמוֹךָ אֵב רַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנִאֱמַר אַתָּה לְהַחֲיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחֲיֶה הַמֵּתִים.

קדושה

נְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמוֹךְ בְּעוֹלָם, כְּשֵׁם שְׁמַקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם, כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאֶיךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר

קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מִלֵּא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹד.

לְעַמְתֶּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ.

וּבְדַבְרֵי קְדוֹשׁךָ שְׂתוּב לְאִמְרוּ

מֶלֶךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

שׂא לְדוֹר וָדוֹר נֶגִיד גְּדֻלָּה, וְלִנְצַח נְצִיחִים קְדוֹשְׁתֶּךָ נְקַדֵּשׁ, וְשִׁבְחָה, אֱלֹהֵינוּ, מִפְּיֵנו לֹא יִמָּוֵשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ (בְּעַשְׂיֹת הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ).

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך, סלה. ברוך אתה יי,
האל הקדוש (בעשיות המלך הקדוש).

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך דעה, בינה והשכל.
ברוך אתה יי, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה
לפניך. ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה.

סלח לנו, אבינו, כי חטאנו, מחל לנו, מלכנו כי פשענו, כי מוחל וסולח
אתה. ברוך אתה יי, חנון המרבה לסלח.

ראה בעינינו, ורצה ריבנו, וגאלנו מהרה למען שמך, כי גואל חזק אתה.
ברוך אתה יי, גואל ישראל.

בתענית צבור מוסיף הש"ץ

עננו, יי, עננו, ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אכחנו אל תפן אל רשענו, ואל
תסתר פניך ממנו, ואל תתעלם מתחנתנו היה נא קרוב לשועתנו, יהי נא חסדך
לנחמנו, טרם נקרא אליך עננו, כדבר שנאמר "והיה טרם נקראו ואני אענה, עוד הם
מדברים ואני אשמע". כי אתה, יי, העונה בעת צרה, פודה ומציל בכל עת צרה
וצוקה. ברוך אתה יי, העונה בעת צרה.

רפאנו, יי, ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה רפואה שלמה
לכל מכותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי, רופא
חולי עמו ישראל.

ברך עלינו, יי, אלהינו, את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה
(בשוא) ותן ברכה (בחרף) ותן טל ומטר לברכה

על פני האדמה, ושבענו מטובך, וברך שנתנו בשנים הטובות.
ברוך אתה יי, מברך השנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד מארבע
כנפות הארץ. ברוך אתה יי, מקבץ נדחי עמו ישראל.

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו גון ואנחה,
ומלוד עלינו אתה, יי, לבדך בחסד וברחמים, וצדקנו במשפט. ברוך אתה
יי, מלך אוהב צדקה ומשפט (בעשיות המלך המשפט).

ולמלשיניים אל תהי תקוה, וכל הרשעה כרָגַע תאבד, וכל אויביך מהרה יפרתו, והזדים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניע במהרה בימינו. ברוך אתה יי, שבר איבים ומכניע זדים.

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל, ועל פליטת סופריהם, ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמיה, יי אלהינו, ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמיהם לעולם, ולא נבוש כי בך בִּטַחְנוּ. ברוך אתה יי, משען ומבטח לצדיקים.

ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשכון בתוכה כאשר דברת, ובנה אותה בקדוב בימינו בנין עולם, וכסא דוד מהרה לתוכה תכין

(בתשעה באב אמרים 'נחם')

נחם יי אלהינו את אבלי ציון, ואת אבלי ירושלים, ואת העיר האבלה והחרבה והבוזיה והשוממה. האבלה מבלי בניה, והחרבה ממעונותיה, והבוזיה מכבודיה, והשוממה מאין יושב. והיא יושבת וראשה חפוי כאשה עקרה שלא ללדה, ויבלעיה לגינות, ויירשוק עובדי זרים, ויטילו את עמך ישראל לחרב, ויחרגו בזדון חסידי עלינו. על כן ציון במר תבכה, וירושלים תתן קולת. לבי לבי על חלליהם, מעי מעי על חלליהם, כי אתה יי באש הצתה, ובאש אתה עתיד לבנותה, כאמור ואני אחיה לה, נאם יי, חומת אש סביב ולקבוצ אחיה בתוכה. ברוך אתה יי, מנחם ציון ובונה ירושלים.

ברוך אתה יי, בונה ירושלים.

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קמנו כל היום. ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה.

שמע קולנו, יי אלהינו, חוט ורחם עלינו, וקבל ברחמים ובכרצון את תפלתנו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך, מלכנו, ריקם אל תשיבנו.

(בתענית צבור אמרים כאן ענו)

ענו, יי, ענו, ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אִנְחָנוּ אל תפן אל רשענו, ואל תסתר פניך ממנו, ואל תתעלם מתחנתנו. היה נא קרוב לישועתנו, והי נא חסידך לנחמנו, סרם נקרא אליך ענו, כדבר שנאמר 'הִסֵּה סָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֲעֲנֶה, עוֹד הִסּוּ מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֶם'. כי אתה, יי, העונה בעת צרה, פודה ומציל בכל עת צרה (וצרה).

כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי, שומע תפלה.

רצה, יי אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם, והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל, ותפלתם באהבה תקבל ברחון, ותהי לרחון תמיד עבודת ישראל עמך.

(בראש-חדש ובחול-תמועד אומרים כאן "עלה ונבא")

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ונבא, ויגיע, ויבאה, ויבאה, וישמע, ויפקד, ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משים בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום

לראש-חדש ראש החדש הזה

לפסח חג המצות הזה

לסוכות חג הסוכות הזה

זכרנו, יי אלהינו, בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים, ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחסד, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר שכירתנו לציון.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא, יי אלהינו ואלהי אבותינו, לעולם ועד, צור חיינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסידך שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים, הטוב כי לא כלו רחמך, והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קונו לך.

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר, יוצרנו, יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחייטנו וקיימנונו. בן תחנתנו ותקיימנו, ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך, לשמור חסידך ולעשות רצונך, ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו מודים לך ברוך אל ההודאות.

(להנכה ופורים)

על הנשים, ועל הפרקן, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל המלחמות, שעשית
לאבותינו בזמנים קדומים.

להנכה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, השמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על
עמך ישראל להשכיחם תורתך, ולהעביבם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים
עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, זנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת
גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וסמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים,
ודים ביד עוסקי תורתך. וליך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן מהים הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך,
וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי הנכה אלו,
להודות ולהלל לשמך הגדול.

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד,
להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביים אחד בשלשה עשר
לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושלקם לבז. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את
עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך, מלכנו, תמיד לעולם ועד.

(בעשית) ופתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את שמך באמת, האל ישועתנו ועזרתנו
סלה. ברוך אתה יי, הטוב שמך וליך נאה להודות.

(לתענות צבור הש"ץ אמור) אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת
פתורה הסתופה על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו מהגנים עם קדושך,
באמור.

יברכך יי וישמרהך. (קוהל-בן יהי רצון)

נאר יי פניו אליך ויחנך. (קוהל-בן יהי רצון)

ישא יי פניו אליך וישם לך שלום. (קוהל-בן יהי רצון)

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם, כי אתה הוא מלך אדון לכל
השלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בתענית צבור אומרים

שים שלום טובה וברכה, חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו, אבינו, כלנו באחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו, יי אלהינו, תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

(בעשיות) בספר חיים, ברכה, ושלום, ופרנסה טובה, נזכר ונפתח לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.)

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום.

אלהי, נצור לשוני מרע. ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדם, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך, ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה, מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידך, הושיעה ימינך וענני יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך בראה כימי עולם וכשנים קדמוניות וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

בעשרת ימי תשובה ובתענית צבור אומרים

אבינו מלפניו חטאנו לפניך.
 אבינו מלפניו אין לנו מלך אלא אתה.
 אבינו מלפניו עשה עמנו למען שמך.
 אבינו מלפניו ברוך (בעשיות חדש) עלינו שנה טובה.
 אבינו מלפניו פטל מעלינו כל גזרות קשות.
 אבינו מלפניו פטל מחשבות שונאינו.
 אבינו מלפניו הפך עצת אויבינו.
 אבינו מלפניו פלה כל צר ומשטין מעלינו.
 אבינו מלפניו סתום פיות משטינו ומקסרינו.
 אבינו מלפניו פלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועון ושמד מפני ברייתך.
 אבינו מלפניו מנע מגפה מנחלתך.
 אבינו מלפניו סלח ומחל לכל עונותינו.
 אבינו מלפניו מחה והעבר פשעינו וחסאתנו מנגד עיניך.
 אבינו מלפניו מחוק ברחמיך כל שטרי חובותינו.
 אבינו מלפניו החזירנו בתשובה שלמה לפניך.
 אבינו מלפניו שלח רפואה שלמה לחולי עמך.
 אבינו מלפניו קרע רוע גזר דינו.
 אבינו מלפניו זכרנו בזכרון טוב לפניך.

לתענות צבור.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָכְרֵנוּ לְגֹאֲלֶה וַיְשׁוּעָה.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָכְרֵנוּ לְפִרְתָּסָה וְכִלְכֵּלָה.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָכְרֵנוּ לְזִכְיוֹת.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָכְרֵנוּ לְסִלְיָהּ וּמַחִילָהּ.

לְעִשְׂרֵת עֲמֵי תְשׁוּבָה

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פָּתְנֵנוּ (לְנִעֲלִילָהּ חֲתַמְנוּ) בְּסִפְּרֵי חַיִּים טוֹבִים.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פָּתְנֵנוּ (לְנִעֲלִילָהּ חֲתַמְנוּ) בְּסִפְּרֵי גֹאֲלֶה וַיְשׁוּעָה.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פָּתְנֵנוּ (לְנִעֲלִילָהּ חֲתַמְנוּ) בְּסִפְּרֵי פִרְתָּסָה וְכִלְכֵּלָה.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פָּתְנֵנוּ (לְנִעֲלִילָהּ חֲתַמְנוּ) בְּסִפְּרֵי זִכְיוֹת.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פָּתְנֵנוּ (לְנִעֲלִילָהּ חֲתַמְנוּ) בְּסִפְּרֵי סִלְיָהּ וּמַחִילָהּ.

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הַצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ מִלֹּא נָדִינוּ מִבְּרַחֲמֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ מִלֹּא אֶסְמִינוּ שְׂבַע.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ שָׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ קָבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָמַר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ טָא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִים מִלְּפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ תִּהְיֶה הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵנוּ וְסַפְּנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַן סְבוּחִים עַל יְחִוְדֶךָ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ נִקְוִים נִקְוִים נִקְוִים דָּם וְעִבְדֶיךָ הַשְׁפּוּדִים.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַן אִם לֹא לָמַעַנְנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל, הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ חֲנֵנוּ וְעַנְנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל גֹּד, צַר לִי מְאֹד, נִפְלָה נָא בְיָד יי, כִּי רַבִּים רַחֲמֵינוּ וּבְיָד אֲדָם
אֶל אֶפְלָה

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאתִי לִפְנֵיךָ, יי מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וּקְבַל תְּחִנוּנַי יי אֶל
בְּאֶפֶס תּוֹכִיחֵנִי, וְאֶל בְּחִמְתֶּךָ תִּיַסְרֵנִי. חֲנּוּנִי יי כִּי אִמְלַל אֲנִי, רַפְּאֵנִי יי, כִּי
נִבְהַלּוּ עַצְמֵי וּנְפֹשֵׁי נִבְהַלּוּ מְאֹד, וְאַתָּה יי עַד מָתַי שׁוֹכֵה יי חֲלָצָה נִפְשִׁי,
הוֹשִׁיעֵנִי לִמְעַן חֲסִדֶּךָ. כִּי אֵין בְּמִוֹת זִכְרֶךָ, בִּשְׁאוּל מִי יוֹדָה לָךְ יַגְעֵתִי
בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחֶה בְּכָל לַיְלָה מִטְּתִי, בְּדַמְעֹתַי עֲרֹשֵׁי אֲמִסָּה. עֲשֵׂה מִכְעַס
עֵינַי, עֲתַקָּה בְּכָל צוּרְיִ סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֻלֵי אֲוֹן, כִּי שָׁמַע יי קוֹל בְּכִי
שָׁמַע יי תְּחִנָּתִי, יי תִּפְלְתִי יִקַּח יִבְשׁוּ | וּבְהִלּוּ מְאֹד כָּל אֵיבֵי, יִשְׁבוּ יִבְשׁוּ
רָגַע שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל וְכוּ'

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שׁוֹמֵר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֵל יִאֲבֹד יִשְׂרָאֵל. הַאֲוִמְרִים שָׁמַע
יִשְׂרָאֵל.
שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שׁוֹמֵר שְׂאֵרֵי עַם אֶחָד. וְאֵל יִאֲבֹד גּוֹי אֶחָד. הַמִּיחְדִּים שָׁמַךְ
יי אֵל הֵינּוּ יי אֶחָד.
שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ. שׁוֹמֵר שְׂאֵרֵי עַם קְדוֹשׁ. וְאֵל יִאֲבֹד גּוֹי קְדוֹשׁ. הַמְשַׁלְשִׁים
בְּשִׁלֵּשׁ קְדוּשׁוֹת לְקְדוֹשׁ.
מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵס בְּתַחֲנוּנִים, הַתְרַצָּה וְהַתְפַּיֵס לְדוֹר עֵינִי כִּי אֵין
עוֹזֵר אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ, חֲנּוּנוּ וְעֲנָנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֲסִד
וְהוֹשִׁיעֵנוּ

וְאַנְחָנוּ לֹא נָדַע מֶה נַעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ זָכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדֶּיךָ, כִּי
מַעֲוֹלָם הֵמָּה יְהִי חֲסִדֶּךָ יי עָלֵינוּ, כֹּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ אֶל תּוֹכֵר לָנוּ עֲוֹנוֹת
רֵאשׁוֹנִים, מֵהַר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. חֲנּוּנוּ יי חֲנּוּנוּ, כִּי רַב שְׁבָעֵנוּ
בְּזֶה בְּרָגַז רַחֵם תּוֹכֹר. כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ, זָכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ עֲזַרְנוּ אֶל־הִי
יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהִצִּילְנוּ וּכְפַר עַל חֲטָאתֵינוּ לִמְעַן שְׁמֶךָ

שׁוֹ

תִּגְדֹּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּימוֹן
וּבְיוֹמֵימוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן
יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא
יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֹה דְקִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בְּעֵשִׂית וּלְעָלְמָא מַכְּל) מִן כָּל בְּרַסְתָּא וְשִׁיחְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְסָתָא,
דְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן
תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל (בֵּית) יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְשָׁא וְאָמְרוּ אָמֵן
יְהֵא שְׁלַמָּא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִתְחַמֵּי הוּא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו בהם, וגרלנו ככל המונס (שהם משתחיים להבל ודיק ומתפללים אל אל לא יושיע) ואנחנו כורעים ומשתחיים ומודים, לפני מלך, מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים, הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס זולתו, ככתוב בתורתו ודעת היום והשבת אל לבבך, כי יי הוא האלהים בשמים ממעל, ועל הארץ מתחת, אין עוד.

על כן נקוה לך יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת עונך, להעביר גולים מן הארץ והאלילים קרות יפדתנו. לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלוך בכבוד ככתוב בתורתך, יי ימלך לעולם ועד ונאמר, והיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד, ושמו אחד.

אל תירא מפחד פתאם, ומשאת רשעים כי תבא. עזו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל ועד וקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל, אני עשיתי ואני אשא, ואני אסבל ואמלט.

קדיש יתום

תגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה בחייכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. ותברך וישתבח, ויתפאר ויתחמם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא לעלא (בעשית ולעלא מכל) מן כל ברפתא ושיחזא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן. עשה שלום במחומי הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

